

[Asger Jensen.]

nok rejser nogen tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at komme ind på det princip, at det offentlige alligevel skal betale. Dernæst udvider man kommunernes selvbestemmelsesret til at tage også 8. og 9. klasse med. Det første punkt er ikke noget kardinalpunkt for os, og hvad angår det andet punkt, der altså drejer sig om kommunernes selvbestemmelsesret, har vi principielt intet imod at overlade til kommunerne selv at afgøre, hvordan de ønsker at gennemføre tingene. Derfor vil vi heller ikke stemme imod ændringsforslag nr. 1, men vil undlade at stemme.

Ændringsforslag nr. 2 betegner vel en forbedring i forhold til den bestående ordning, men er en forringelse i forhold til vort forslag; derfor ønsker vi at stemme imod dette ændringsforslag. Vi vil ligeledes stemme imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag.

Helge Larsen: Jeg skal anbefale at stemme for det af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag, hvorefter den af venstre og de konservative foreslåede ændring af § 287 udgår, så at man undgår at få indført et socialt skel i lovgivningen. Jeg skal endvidere anbefale at stemme for det andet af socialministeren stillede ændringsforslag. I realiteten betyder ændringsforslagene, at kommunernes ret til at arrangere skolebespisingen er den samme som hidtil, altså med den udvidelse, der er en konsekvens af den ny skolelov, at man kan tage 8. og 9. hovedskoleklasse med, men der sker den ændring, at med hensyn til den egentlige bespising, til maden, ydes der ikke længere statsrefusion med en tredjedel; derimod gives der stadig statsrefusion med en tredjedel for ydelserne til mælk og vitamintilskud i vintermånederne. Det finder jeg rigtigt. Det er ernæringsmæssigt værdifuldt, og det vil være af værdi også i anden forbindelse, at man lærer børnene at drikke mælk.

Jeg skal anbefale at stemme imod det ærede medlem hr. Aksel Larsens ændringsforslag.

Sandau: Da retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Gøting, ikke er til stede, skal jeg på gruppens vegne anbefale social-

ministerens ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalgets flertal. Vi har i princippet altid været modstandere af skolebespisingen, men den har i mange år været praktiseret med refusion fra staten, og vi mener, der skal en vis overgangstid til. Derfor kan vi gå med til en refusion på en tredjedel af ydelserne til mælk og vitamintilskud.

Vi vil også anbefale at stemme imod det ærede medlem hr. Aksel Larsens ændringsforslag.

Petra Petersen: Da venstre og de konservative fremsatte deres forslag om helt at afvikle skolebespisingen ved ikke længere at give kommunerne refusion, men lade dem selv betale, hvis de ønskede at bibeholde skolebespisingen, opfordrede vi kommunister til at afvise forslaget, og også i dag afviser vi det forslag, oppositionen havde fremsat. Vi havde dog den tro, at regeringspartierne eller i det mindste socialdemokratiet og de radikale ikke ønskede at være medvirkende ved nogen nedskæring af skolebespisingen. Nu skal vi imidlertid i dag tage stilling til regeringspartiernes ændringsforslag, der, omend der er enkelte lyspunkter deri, dog absolut betyder en forringelse. Foranstaltninger, der drog de fattigste frem, har for os altid været utiltalende, men mest utiltalende bliver det, når det drejer sig om børn. En skolebespising, der tager ren social stilling, har ingen rigtig betydning og vil heller ikke få nogen betydning.

Det foreslås nu i dag, at hvis kommunerne selv vil betale, hvad det koster, kan der gives en skolebespising, ellers ingen, jo, hvis man er fattig og underernæret o. s. v., kan man vel få mad. Jeg kan ikke lade være at tænke på min egen skoletid, selv om det nu snart er mange år siden, hvor man, når skoletiden ophørte, samlede madpakkerne, der lå under bordene, dem, som gårdmandsbørnene lod ligge, der var både lammekød og rullepølse på maden, de blev samlet sammen, og dem fik de fattigste i skolen. Det er noget af det samme, man er ved igen. Jeg vil tro, at langt de fleste forældre hellere selv vil sulte end lade deres børn deltage i en skolebespising, hvor det er de fattigste, der skal have mad, for vel er det rigtigt, at der stadig findes